

عنوان مقاله:

اشتراک لفظی در واژگان عربی: رویکردها و ریشه ها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ولی بهاروند - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید چمران اهواز،

خلاصه مقاله:

واژگان زبان از نظر دلالت به متباین، مترادف و مشترک لفظی تقسیم می شوند. در تباین، یک لفظ بر یک معنا، در مترادف، چند لفظ بر یک معنا و در اشتراک لفظی، یک لفظ بر چند معنا دلالت می کند. دلالت یک لفظ بر دو یا چند معنا را اشتراک لفظی گویند. به سخن دیگر، اشتراک لفظی یکسانی معنا و چندگانگی لفظ است. در این فرایند زبانی، واژگان در ساختار، خوانش و نگارش، همانند و در معنا گوناگون و ناهمانند نمایان می شوند. این مقاله، که به روش تحلیلی-توصیفی است، بر آن است تا از یک سو پیشینه اشتراک لفظی را در زبان عربی کاویده و از دیگر سو عوامل برجسته را در پیدایش آن مورد بررسی قرار دهد. این پژوهش نشان می دهد که در پیدایش پدیده اشتراک لفظی، عواملی چون کاربرد مجازی، گویش ها، وام گیری و دگرگونی زبانی نقش مهمی دارد. همچنین نشان می دهد که واژگان مشترک به هنگام کاربرد، از میان معانی گوناگونی که دارند، جز به یک معنا به کار نمی روند. به سخن دیگر، اگرچه بسیاری از واژگان بر بیش از یک معنا دلالت دارند، ولی معمولاً در یک سیاق و بافت معین، تنها بر یک معنا دلالت می کنند و دیگر معانی نادیده انگاشته می شوند.

کلمات کلیدی:

اشتراک لفظی، زبان عربی، معنا، سیاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/773134>

